

prima instanță: T. Dimitriadi

dosarul nr. 2rh-218/16

instanța de apel: N. Budăi, A. Pohopol, I. Muruianu

instanța de recurs: T. Chișca-Doneva, V. Clevadî, I. Bejenaru

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadî

Iurie Bejenaru

examinînd cererea de revizuire depusă de către Poroșenco Parascovia,
în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a Parascoviei Poroșenco
împotriva Liubei Moldovanu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea
terenului aferent casei de locuit și obligarea demolării construcțiilor ilegale și la
cererea de chemare în judecată a Liubei Moldovanu împotriva Parascoviei Poroșenco
cu privire la partajarea terenului și a casei de locuit ce constituie proprietate comună,
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014, prin care
recursului declarat de către Poroșenco Parascovia, reprezentată de avocatul Corina
Stratan a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a ț ă:

La 05 octombrie 2005 Poroșenco Parascovia a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Liubei Moldovanu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea
terenului aferent casei de locuit și obligarea demolării construcțiile ilegale.

În motivarea acțiunii a invocat că deține dreptul de proprietate asupra 2/3 din
imobilul situat pe str. C. Negruzzi 16, or. Cahul, iar, 1/3 din acest imobil îi aparține cu
drept de proprietate Liubei Moldovanu, care l-a procurat la 21 iunie 2002.

Menționează că construcțiile adăugătoare și indicii suplimentari ai proprietății
imobile după reparația capitală a părții ce îi aparține au fost legiferate în anul 1992.

Susține că după procurarea imobilului în baza dispoziției Primăriei or. Cahul
nr.342 din 30 aprilie 2003, pârâta a obținut autorizația proiectării anexei locative cu
condiția coordonării proiectării cu arhitectorul urban, inginerul cadastral și alte
instituții obligatorii, însă, ultima samavolnic fără autorizație a efectuat construcțiile.

Afirmă că Moldovanu Liubovi samavolnic i-a tăiat apeductul, după care dânsa a
fost nevoită să suporte cheltuieli suplimentare pentru reconectarea la apeduct, iar
anexa locativă se află pe terenul, care îi aparține cu drept de proprietate, astfel,
scurgerea apei de pe anexă îi distruge construcțiile sale.

Solicită înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului aferent casei de locuit și
obligarea Liubei Moldovanu să demoleze construcțiile neautorizate și încasarea de la

Moldovanu Liubovi în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 1 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 20 noiembrie 2006, acțiunea a fost admisă, fiind obligată Moldovanu Liubovi să demoleze anexa locativă – încăperea salon, bucătărie, baie și subsol construite neautorizat pe terenul situat pe str. C. Negruzzi 16, or. Cahul și încasat de la Moldovanu Liubovi în beneficiul Parascoviei Poroșenco prejudiciul material în mărime de 1000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 90 lei, iar de la Moldovanu Liubovi în beneficiul statului a fost încasată taxa de stat în sumă de 60 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2007, a fost respins apelul declarat de către Moldovanu Liubovi și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2007, a fost admis recursul declarat de către Moldovanu Liubovi, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare la Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

La 07 aprilie 2008, Moldovanu Liubovi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parascoviei Poroșenco cu privire la partajarea terenului și a casei de locuit ce constituie proprietate comună.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 iunie 2002, dânsa a procurat 1/3 cotă-parte din imobil situat pe str. C. Negruzzi 16, or. Cahul.

Susține că după procurarea imobilului menționat, s-au început certuri cu pârâta, care îi interzicea să se folosească de proprietatea sa.

Solicită partajarea terenului cu suprafața de 1,515 ha și încăperile din componența casei de locuit de pe str. C. Negruzzi 16, or. Cahul în 1/3 și 2/3 cote părți ce constituie proprietate comună și efectuarea unei expertize pentru stabilirea variantelor posibile de partajarea de imobil.

La 21 aprilie 2008, Moldovanu Liubovi a depus cerere de concretizare a acțiunii, invocând că dânsei îi aparține 41,4%, iar Parascoviei Poroșenco îi aparține 58,6% din imobilul litigios, și conform acestor parametri, solicită partajarea proprietății comune pe cote-părți.

Prin încheierea Judecătorei Cahul din 15 aprilie 2008, a fost conexat într-un singur proces pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Parascoviei Poroșenco împotriva Liubei Moldovanu cu privire la înlăturarea obstacolelor la folosirea terenului aferent casei de locuit și obligarea demolării construcției nelegitime și la cererea de chemare în judecată depusă de către Moldovanu Liubovi împotriva Parascoviei Poroșenco cu privire la partajarea proprietății comune.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 26 mai 2011, acțiunea înaintată de către Poroșenco Parascovia a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea Liubei Moldovanu a fost admisă, fiind partajat imobilul situat în or. Cahul, str. C. Negruzzi 16, cu terenul aferent cu suprafața totală de 0,1522 ha, nr. cadastral 1701114031 proprietate comună pe cote-părți între Moldovanu Liubovi și Parascovia Poroșenco, și stabilite în natură hotarele, atribuindu-le în proprietate conform actului specialistului, întocmit de Oficiul Cadastral Teritorial Cahul din 11 iunie 2008 și anume: Liubei Moldovanu – I parte a divizării, la care se referă camera locativă nr. 1 – 14,4 m.p.; camera locativă nr. 5 – 14,7 m.p., 1/3 cotă-parte din veranda lit. a, bucătărie de vară lit. 4; terenul aferent cu suprafața de 630 m.p., iar Parascoviei Poroșenco – a II parte a divizării, la care se referă coridor nr. 3 – 7,7 m.p., camera locativă nr. 2 – 9,9 m.p., camera locativă nr. 4 – 20,2 m.p., 2/3 cotă-parte din verandă lit. a, magazine lit. 1,

anexă rece lit. a1, magazine lit. 2, beci, lit. 3, terenul cu suprafața de 892 m.p. Pentru a fi posibilă folosirea loturilor de pământ împărțite, s-a menționat că este necesar de a stabili hotarele indicate în schema anexată la actul specialistului OCT Cahul din 11 iunie 2008.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2012, a fost respins apelul declarat de către Poroșenco Parascovia și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, a fost admis recursul declarat de către Poroșenco Parascovia, casată decizia instanței de apel și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2013, a fost respins apelul declarat de către Poroșenco Parascovia și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, a fost admis recursul declarat de către Poroșenco Parascovia, casată decizia instanței de apel și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iulie 2014, a fost admis apelul declarat de către Poroșenco Parascovia, casată hotărârea primei instanțe, fiind rejudecată cauza după regulile stabilite pentru instanța de fond și emisă o nouă hotărârea prin care acțiunea depusă de către Poroșenco Parascovia a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea depusă de către Moldovanu Liubovi a fost admisă, fiind partajat imobilul situat în or. Cahul, str. C. Negruzzi 16, cu terenul aferent cu suprafața de 0,1522 ha, nr. cadastral 1701114031 proprietate comună pe cote-părți între Moldovanu Liubovi și Poroșenco Parascovia, fiind stabilite în natură hotarele, atribuindu-le în proprietate, conform actului specialistului întocmit de Oficiul Cadastral Teritorial Cahul din 11 iunie 2008, după cum urmează: Liubei Moldovanu – I parte a divizării, la ce se referă camera locativă nr. 1-14.4 p., camera locativă nr. 5-14,7 m.p., 1/3 cotă-parte din veranda lit. a, bucătărie de vară lit. 4, aferent cu suprafața de 630 m.p. și Parascoviei Poroșenco – a II parte a divizării, la care se referă coridor nr. 3-7,7 m.p., camera locativă nr. 2-9.9 m.p., camera locativă nr. 4-20,2 m.p., 2/3 cotă-parte din veranda lit. a, magazine lit. 1, anexa rece lit. a¹, magazie lit. 2, beci lit. 3., terenul cu suprafața de 892 m.p.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014, recursul declarat de către Poroșenco Parascovia, reprezentată de avocatul Corina Stratan, a fost considerat inadmisibil.

La 04 februarie 2015, Poroșenco Parascovia reprezentată de avocatul Stratan Corina a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs solicitând, admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de recurs și deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii civile spre rejudecare în instanța de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2015 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de către Poroșenco Parascovia ca fiind inadmisibilă.

La 15 februarie 2016 Poroșenco Parascovia reprezentată de avocatul Andrei Dunas a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014, solicitând admiterea cererii, casarea încheierii instanței de recurs și a deciziei Curții de Apel Cahul din 24 iulie 2014 cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016, cererea de revizuire depusă de către Poroșenco Parascovia, reprezentată de avocatul Andrei Dunas a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 16 august 2016, Poroșenco Parascovia din nou a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014, solicitând admiterea cererii, casarea încheierii instanței de recurs și a deciziei Curții de Apel Cahul din 24 iulie 2014 cu remiterea pricini la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea cererii de revizuire a indicat prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC, menționând că, recent, la 27 ianuarie 2016, preconizând efectuarea unor lucrări de reconstrucție a bunului imobil de pe str. C. Negruzzi 16, or. Cahul, în procesul colectării actelor necesare pentru obținerea autorizației de construcție, cât și a obținerii unui credit bancar pentru acoperirea cheltuielilor financiare impuse de reconstrucție, a venit în cunoștință de cauză că, terenul care a format obiectul litigiului în instanță, prin dispoziția primarului nr.489 din 24 iulie 2001, i-au fost atribuite în proprietate 2/3 cote-părți din terenul aferent casei de locuit amplasate în or. Cahul, str. C. Negruzzi 16 și respectiv 1/3 cotă-parte lui Niconov Serghei, care, ulterior, a înstrăinat acest bun imobil Liubei Moldovan prin contractul de vânzare-cumpărare din 21 iunie 2002. Potrivit p. 1 al contractului în cauză, vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat 1/3 cotă-parte din construcția locativă cu sector de teren de pe lângă casă.

Susține că prin decizia nominalizată a primarului or. Cahul terenul a fost atribuit în cote-părți, act administrativ care nu a fost contestat de nici una din părți pînă în prezent și despre existența căruia nu a știut, însă care răstoarnă concluziile instanțelor de fond, apel și de recurs prin care s-a impus partajarea în natură a terenului cu atribuirea în proprietate în expresie procentuală - 41,4% Liubei Moldovan și 58,6% în beneficiul său.

Ca urmare, consideră că în cazul în care la judecarea pricinii era pus în discuție actul administrativ prin care a fost atribuit pe cote-părți terenul în proprietate, 2/3 (66,67 %) dînsei și 1/3 (33,33%) lui Niconov Serghei, care ulterior, la 21 iunie 2002, a înstrăinat bunul imobil în beneficiul Liubei Moldovanu, soluția instanței ar fi fost alta, or, în caz contrar s-ar fi încălcat principiul separării puterii, așa cum indică art.11 Cod funciar, autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberîndu-le titluri de proprietate.

Mai mult ca atît, invocă că atribuind arbitrar terenul, instanțele, potrivit normei citate, au dispus asupra drepturilor administrației publice locale care prin lege este abilitată de a atribui terenurile.

Afirmă că în cauză sunt două acte juridice valabile, și anume, dispoziția Primăriei municipiului Cahul nr. 489 din 24 iulie 2001, în temeiul căreia dînșa a dobîndit dreptul de proprietate privată în mărime de 2/3, act care pînă în prezent este valabil și are putere juridică, totodată este un act juridic care nu a fost prezentat ca probă în nici una din instanțele care au examinat cauza dată, și un alt act juridic valabil - încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014, care delimitează dreptul de proprietate procentuală, adică cota de 1/3, ce îi aparține Liubei Moldovanu, îi atribuie 41,4% și cota de 2/3, ce îi aparține dînsei, îi atribuie - 58,6%, astfel fiind în prezența a două acte juridice valabile care se contrazic, fapt care în opinia ei, îi acordă dreptul să solicite rejudecarea cauzei pentru a stabili actul de drept valabil.

Accentuează că în cauza din speță revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014 imperios se cere anume în vederea reparării erorii admise de către instanța de recurs, din motivul provocării unei ingerințe în dreptul său de proprietate garantat prin art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO, or încheierea revizuirea

căreia se solicită, în lumina circumstanțelor noi aflate, denotă faptul că instanțele judiciare arbitrar au dispus de proprietatea sa, diminuând-o ilegal în favoarea Liubei Moldovanu.

Suplimentar remarcă că potrivit înscrierii din Registrul bunurilor imobile, la zi, dreptul de proprietate asupra terenului este înregistrat pe cote-părți, 2/3 după dînsa și 1/3 după Moldovanu Liubovi, fapt care în raport cu hotărârile judiciare de atribuire în proprietate a terenului în expresie procentuală - 41,4% și 58,6%, face imposibilă obținerea creditului bancar, or în atare situație creditul ar fi fost obținut prin înșelăciune, motiv din care prin hotărârile judiciare în cauză s-a creat o situație confuză în care dînsa nu poate dispune de proprietatea sa.

La 17 octombrie 2016, Moldovanu Liubovi a înaintat referință la cererea de revizuire depusă de către Poroșenco Parascovia, solicitînd respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă, menționînd concomitent că la 15 februarie 2016, Poroșenco Parascovia a mai depus o cerere de revizuire cu un conținut total identic, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din data de 06 aprilie 2016 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuenta, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) și c) CPC, a prezentat în susținerea cererii de revizuire copia autentificată a dispoziției Primăriei municipiului Cahul nr. 489 din 24 iulie 2001 „Cu privire la transmiterea terenurilor a loturilor de pămînt pe lîngă casă în proprietate privată în cadrul înregistrării primare masive”, copia extrasului din Registrul bunurilor imobile din 29 ianuarie 2016 și copia titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele Parascoviei Poroșenco.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv pînă la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

De altfel, art. 449 lit. b) CPC, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucît examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizurii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte). Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca

temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv pînă la data pronunțării hotărîrii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărîrii. Faptele noi apărute după darea hotărîrii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuentă în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, mai mult că circumstanțele invocate, inclusiv și cele cu privire la dispoziția Primăriei municipiului Cahul nr. 489 din 24 iulie 2001 „Cu privire la transmiterea terenurilor a loturilor de pămînt pe lîngă casă în proprietate privată în cadrul înregistrării primare masive” au constituit deja temei de revizuire înaintat de către Poroșenco Parascovia în cererea de revizuire anterioară din 15 februarie 2016, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin urmare, aceste circumstanțe sunt temeiuri repetate, fapt ce contravine dispozițiilor art. 451 alin. (4) CPC, care direct statuează că nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri.

Nu constitui temei de admitere a revizuirii nici referirea revizuintei la prevederile art. 449 lit. c) CPC, care indică că revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Aceasta deoarece, în interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. c) CPC este de specificat că dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios. În acest sens urmează a fi prezentate probe pertinente și concludente, iar instanța urmează să constate dacă prin hotărârea supusă revizuirii, persoanei implicate în proces, i-au fost încălcate aceste drepturi.

La caz, instanța conchide însă că în cererea de revizuire depusă de către Poroșenco Parascovia nu au fost atașate careva probe ce ar confirma sau ar indica în mod sugestiv drepturile căror persoane neimplicate în proces au fost încălcate prin hotărârile judecătorești contestate.

În acest context, se reține că conform art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are

dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (speța de referință *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

Astfel, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În lumina celor relevate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că temeiurile de revizuire invocate de către revizuenta *Poroșenco Parascovia* cu privire la art. 449 CPC, sunt repetate și care nu pot fi reținute.

Prin urmare, ținând cont de normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de revizuire reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depuse de *Poroșenco Parascovia*, în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că nu se admite depunerea repetată, în baza aceluiași temeiuri, a cererii de revizuire, iar *Poroșenco Parascovia* a depus cerere de revizuire în mod repetat în aceleași temeiuri, Colegiul

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Poroșenco Parascovia împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Parascoviei Poroșenco împotriva Liubei Moldovanu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului aferent casei de locuit și obligarea demolării construcțiilor ilegale și la cererea de chemare în judecată a Liubei Moldovanu împotriva Parascoviei Poroșenco cu privire la partajarea terenului și a casei de locuit ce constituie proprietate comună.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru